

[Lättken.]

man kan blive enig alle 5 partier imellem om en langsigtet sparepolitik — her skræmmer sporene jo noget fra den kulegravningsbande, vi har oplevet. Det, der er afgørende for os, er altså, at i hvert fald flest muligt partier i folketinget bliver enige om mest muligt, der forbedrer vores styringsmuligheder over for det økonomiske liv.

Jeg er lidt skeptisk over for det, der er sagt om forhandlingerne med kommunerne. Jeg er bange for, at vi nu skal igennem en længere periode, hvor det viser sig, at man alligevel ikke kan få tilstrækkelig koordinering, og at man derfor må gribe til mere radikale metoder, end det har været tilfældet hidtil. Jeg siger det ikke, fordi jeg er fjendtlig over for kommunerne. Jeg har selv siddet i en kommunalbestyrelse i adskillige år, jeg er endda meget positivt indstillet over for det kommunale arbejde, og jeg vil gerne være med til at give det et betydelig bedre indhold end i dag, hvor alle de store afgørelser i en kommunalbestyrelse jo er efterretningssager. Jeg vil gerne være med til at gennemføre, at det ikke skal blive ved med at være det, men at der virkelig bliver tale om, at man får mulighed for inden for blokbevillinger at foretage prioriteringer. Så blev der virkelig noget at slå om i kommunalbestyrelserne.

I det store og hele kan jeg udtrykke en vis tilfredshed med denne debat, fordi det er gået igennem mange af indlæggene, at man er opmærksom på problemerne. Det skyldes formentlig bl. a. det udmærkede oplæg, vi har fået igennem budgetredegørelsen, hvor der, så vidt jeg kan se, helt konkret peges på en række vanskeligheder. Så er det jo op til politikerne, om vi kan finde ud af de løsninger, som skal til på længere sigt. Det håber jeg at man kan, men jeg tvivler altså på, at vi kan komme igennem med en ny femkantet kulegravning.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg er da glad for at høre, at man ikke afviser tanken totalt om at lade arbejdet med besparelserne foregå i de faste udvalg. Jeg vil da gerne indrømme, at tanken er ikke min egen, den er fostret i sin tid af det konservative folkepartis daværende ordfører, hr. Poul Schlüter, der netop

gjorde opmærksom på, at det var måske væsentligt, om vi herinde i folketinget kunne gennemgå al hidtidig lovgivning og se, om noget af den var overflødig, om noget af den kunne laves om. Men dengang havde vi ikke disse sagligt meget velfunderede udvalg. Det har vi nu, det regner jeg med vi har nu, det tror jeg vi har nu, og så må det være sådan, at de enkelte partier viser deres ansvarsbevidsthed gennem deres repræsentanter i de forskellige udvalg, hvori de har sat medlemmer, enten det nu er erhvervsudvalget, socialudvalget eller undervisningsudvalget m. m. Man må sige: lad os se på hele dette område ud fra vore erfaringer, hvor vil det være rigtigt at ændre på lovgivningsgrundlaget? Jeg siger helt åbent, at det må givet være under ledelse af de respektive ministre. Det skal ikke være et forsøg på fra socialdemokratiets side at løbe fra noget ansvar, tværtimod, og jeg tror også, det fra ministeriets side må ske i nøje samarbejde under ledelse af økonomiministeren. Hvis ikke vi gør denne saglige indsats herinde i tinget, så mener vi ikke noget med at ville nå besparelser på lovgivningsområdet, og der er ikke mere at hente på de andre områder.

Må jeg lige kort sige til hr. Christopheren: jeg forstår faktisk ikke henvisningen til det økonomiske råds papir fra september. Det har jeg også læst, og hvis jeg må sige det, er det det tyndeste stykke papir, jeg har set, ikke alene i sideantal, men også uden nogen form for argumentering, 10 sider, der egentlig ikke siger andet end det, som er sagt meget bedre i den redegørelse, vi har behandlet i dag. Man peger på risikoen for overophedning — det, som var det centrale emne i hele mit indlæg.

Må jeg ganske kort sige til fru Grethe Philip, at fra mit medlemskab i Nationalbankens bestyrelse ved jeg, at det er rigtigt, det er først og fremmest obligationsudstedelsen i forbindelse med nybyggæri, der er forøget, men der er også en enorm vækst i antallet af lån i eksisterende ejendomme, og det er den, jeg mener vi må gribe ind over for — i øvrigt også gerne over for det andet for min skyld.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Kun den ene bemærkning til fru Grethe Philip, som fandt, at det svar, jeg